

Cinema

DE VORBA CU DOLLY DAVIS...

Flori minunate într'un drăguț și cochet salon, mi de flori și printre acestea, cea mai a'asă dintre ele: Dolly Davis. O figură de o delicatețe și de o grație extraordinară, doi ochi strălucitori în care se resfrâng bunătatea și noblețea, un temperament de rasă în atitudine și în expresii, rafinament, blândețe și melancolie, fac din Dolly Davis o piatră prețioasă fragilă ale cărei străluciri luminează ecranul pe care ea apare.

Tânăra și fermecătoarea vedetă de cinema, n'are totuș mai mult de douăzeci și trei de ani, dar talentul și distincțiunea sa ne obligă să o clasăm printre cele mai bune stele ale artei mute.

Vom spune în primul rând că Dolly Davis este pariziană, că e de statură mai mult decât mijlocie. Ca pozoabilă naturală, ea are în afară de tinerețea sa, o față grațioasă cu trăsături fine și regulate, o gură admirabilă care descoperă, atunci când surâde, un dublu șir de perle — adevărată minune, — ochi albaștri vii și expresivi și un păr blond-cenușiu, care din fericire n'a fost sacrificat capriciului trăitor al modei. Dolly Davis călărește tot cu același sânge rece și prestanță cu care își conduce Cadillac-ul.

Pentru cititorii noștri dornici să-și cunoască artistele, vom încerca să enumerăm în mod succint câteva din rolurile jucate de marea artistă.

A debutat în cinema acum șase ani în „La Bourrasque” apoi în „Hantise” cu André Roanne.

Ea turnează apoi împreună cu Duhosc rolul lui Lilly din „L'idée de Françoise” cu Charles de Rochefort. În Italia este consacrată mare vedetă, deținând rolul Monique din „Le roman de Monique”.

La reîntoarcerea ei la Gaumont joacă alături de Jean Dehelly în „Par-dessus le mur”.

La aceeași casă de filme, turnează „Genievie” cu Leon Poirier, apoi rolul Claudinei din „Claudin et le poussin” pentru filmele Manchez. Cine nu-și aduce aminte de Dolly Davis în rolul lui Aimée Valois din celebrul film „Paris”. Sub direcțiunea lui Henri Krauss ea a turnat un rol foarte interesant în „Le calvaire de dona Pia”.

Fiecare din aceste filme au lăsat o amintire de neuitat prin talentul protagonistei noastre.

Dolly Davis este înzestrată cu un spirit de observație remarcabil, calitate care o ajută foarte mult în creațiile sale.

De aceia, ea susține că prima grijă a unui interpret este să prindă intențiunile autorului. Interpretul este un creator și el, la fel cu poetul, autorul dramatic, pictorul, sau sculptorul. El se încarnează în eroul său, se identifică cu reacțiunile pe care acesta trebuie să le aibă în fața unuia, sau altuia, din conflictele vieții. În primul rând, artistul își omoară „eu”. „În fiecare film încerc să fiu o altă femeie” spune Dolly Davis și are dreptate! Acest proces de dublare a personalității este uneori foarte dureros pentru artist. Nervii îl trădează și în înfrângerile sale lasă uneori să răzbată reflexele propriului său suflet. Dar nervii trebuie învinși și mijlocul cel mai bun pentru a reuși, este, după părerea lui Dolly Davis, studiul cât mai amănunțit al scenariului și observări cât mai complete asupra vieții în toate amănunțimile ei.

Nicolas Behars

Dolly Davis, citind, împresurată de flori, noul său roman „La Rose blanche”

Marcelle Albani, celebra vedetă

„LA FEMME EN CROIX”

cu Marcelle Albani și Hans Schlettow

În «colecțiunea filmelor celebre», s'a montat și turnat de curând «La femme en croix» cu Marcelle Albani și Hans Schlettow, în rolurile principale.

Subiectul acestui film rulează în jurul unei săli de operație, cu neliniștea ce caracterizează o intervențiune chirurgicală, cu străluciri de oțel nichelat, cu faoane, cu pânze albe, cu oam ni mascați și cu mănuși de cauciuc, care se apleacă deasupra unui corp inert, cu siluetele severe ale surorilor de caritate care alunecă, adevărate umbre, pe culoarele spitalului.

Toate aceste izeriuni triste, au fost minunate exploatare în filmul «La femme en croix».

Este adevărat însă, că cel ce l'a realizat, a căutat să facă din operație nodul dramatic al filmului.

Punctul de plecare însă, este bazat pe o premiză psihologică destul de arbitrară și ai impresia în partea a doua a filmului, că regisorul n'a știut să dea întreaga valoare simbolică a momentului când femeia crucificată pozează pentru un sculptor.

Această femeie, este frumoasa Marcelle Albani. Pentru ea se luptă doi bărbați și vor să hotărască sortii trăgând fiecare cu pușca la un semn de carton. Fantezia regisorului — fost puțin cam burlescă, a făcut din eroină, cu toată frumusețea ei, altceva decât o ființă fatală, seducătoare, capabilă de crimă.

Totuș filmul constituie o realizare cinematografică destul de interesantă.

Ecranul, deși inegal luminat, ne dă tablouri de o valoare artistică indiscutabilă, ca de pildă scena din dancing.

Mijloacele de realizare sunt extrem de simple.

Filmul nu iese din cadrul sobru indicat într'un film de idei.

Cu toată această simplificare, totuș momentele sunt perfect studiate, impresia naturalului impunându-se de la început în mod cu totul deosebit.

La grația și frumusețea Marcellei Albani se adaugă jocul plin de sensibilitate al lui Hans Schlettow, care ne emoționează sincer și ne face să trecem peste celelalte scăderi ale filmului.

ROMANELE LUI WELLS IN CINEMA

Louis Nalpas care a avut un atât de strălucit succes cu prilejul montării filmului Monte Cristo ne rezervă plăcerea de a-l vedea în curând într'o creație cu totul de alt gen.

Cu învoirea autorului, ilustrul romancier H. G. Wells, actualmente la Paris, Louis Nalpas va monta pentru cinematograful cel mai răspândit roman din lume „L'homme invisible”.

Trebuie să recunoaștem că Louis Nalpas are darul de a alege operele demne de ecran, nu numai după renumele ce au, cât mai ales după calitățile ce îndeplinesc față de cerințele artei mute.

Multă acțiune, personaje foarte caracteristice, atmosferă de mister, o gradațiune minunată, mergând spre desnodământ în chipul cel mai inteligent, fac din „L'homme invisible” romanul cel mai gustat și mai palpitant.

Și „L'homme invisible” este o operă care oferă fanteziei unui regisor un câmp înfinit de lucru.

Dansatoarea Guimares Natal, într'un film de senzație la Paris.